

ปัญหาและอุปสรรคด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

Problems and Obstacles in English Speaking Skill of First Year's Students,
English Liberal Arts, Yala Rajabhat University

เพนนี่ แบซา^{1*} ฟาตีฮะห์ กิโต๊ะ¹ กุพารีดะห์ กูบูโด¹ มูฮำหมัดสุกรี หะยีสะนี² วรเวทย์พิสิษ ยศศิริ²

Penny Baesa^{1*}, Fateehah Keetoh¹, Kupareedah Kubudo¹, Muhammadsukree Hayeesani² and
Varavejbbhis Yossiri

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค กลวิธีการแก้ปัญหา และ เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 46 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อทักษะการพูดของนักศึกษามากที่สุดคือ นักศึกษามีความกังวลในหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเมื่อต้องเป็นผู้เริ่มสนทนา และขาดการฝึกฝนกับอาจารย์หรือชาวต่างชาติ ในขณะที่กลวิธีการแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษคือ พยายามใช้คำศัพท์อย่างง่ายหรือคุ้นชินในการพูด ส่วนแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงการพูดภาษาอังกฤษที่นักศึกษานำไปใช้มากที่สุดคือ พยายามท่องคำศัพท์ ดูภาพยนตร์และฟังเพลงภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้เพื่อการพัฒนาและออกแบบหลักสูตรในสถานศึกษาหรือการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ตรงตามกลุ่มเป้าหมาย

คำสำคัญ: ปัญหาและอุปสรรคทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แนวทางการแก้ปัญหา กลวิธีการแก้ปัญหา

Abstract

The objectives of this article are to study problems, obstacles, solution strategies and to propose guidelines of English speaking of freshmen students, English program of Yala Rajabhat University. The samples were 46 students selecting by random sampling. A questionnaire and structured interview were used for data collection; average, standard deviation and percentage are statistical analysis. The results indicated that psychological problems significantly impact on English speaking in which the students were dramatically worried when becoming the first speaker and lack of speaking practice to native speakers. Strategies of English speaking is to adopt the simple or similar words in speaking while the strategies for developing and improving English speaking are vocabularies memorization, watching movies and listening to English songs. It is expected that the result from this article would benefit institute for curriculum development and producing teaching materials for English teaching and learning in accordance to target learners.

Keywords: problems and obstacles, English speaking skills, solutions strategies, problem strategies

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 95000

² อาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 95000

¹ Undergraduate Students, English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Yala Rajabhat University, 95000

² Lecturer, English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Yala Rajabhat University, 95000

* Corresponding author: Tel.: 0937685291. E-mail address: penny.b@yru.ac.th

บทนำ

การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินชีวิต เพราะการสื่อสารเป็นเครื่องมือสำคัญเพื่อสื่อความหมาย และแลกเปลี่ยนข้อมูล รวมถึงความรู้สึก โดยมุ่งเน้นให้เกิด การรับรู้ แลกเปลี่ยน และปรับทัศนคติของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งการติดต่อสื่อสารสามารถสื่อได้หลายช่องทาง เช่น การพูด และการแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง โดยเฉพาะการพูดเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างมากต่อชีวิต ประเทศไทยมีภาษาไทยที่เป็นเอกลักษณ์ที่สื่อถึงวัฒนธรรม อย่างไรก็ตาม การพูดภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศถือว่ามีความจำเป็นอย่างมาก เพราะบางประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ เช่น ประเทศสิงคโปร์ และประเทศมาเลเซีย ประเทศที่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษดีมากและพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คือ ประเทศสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซีย และประเทศบรูไน โดยเฉพาะ ประเทศสิงคโปร์ และประเทศมาเลเซีย เพราะทั้งสองประเทศนี้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ [1] ซึ่งจะเห็นได้ว่า ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างมาก โดยระบบการศึกษาไทยได้มีการกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ตลอดจนถึงอุดมศึกษา อย่างไรก็ตามระบบการศึกษาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการพูดยังคงเป็นปัญหาสำหรับเด็กไทย ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่นักศึกษาไทยมีปัญหามากที่สุด [2] นอกจากนี้ยังมีนักวิจัยอีกหลายท่านที่เห็นว่าปัญหาที่พบบ่อยในด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ คือ นักศึกษาไม่ให้ความสนใจในการเรียน เพราะจำนวนเพื่อนร่วมชั้นมีมากเกินไป จึงทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างทั่วถึง ส่งผลให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายไม่สนใจในการเรียน และก่อให้เกิดพฤติกรรมที่คิดว่าเป็นปัญหา และอีกหนึ่งปัญหาที่สำคัญคือ ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการสนทนา จึงทำให้เกิดความรู้สึกเบื่อ เพราะผู้เรียนไม่มีความรู้ในหัวข้อนั้นๆ ทำให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจที่จะสนทนา [3] สาเหตุและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาไทย คือ จำนวนผู้เรียนในแต่ละชั้นมีมากเกินไป การขาดครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญ [2] หรือเวลาที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษมีจำกัดและส่วนใหญ่ถูกใช้ในการสอนทักษะอื่นที่เห็นว่าจำเป็นกว่า เช่น การอ่าน และการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ [4] จึงทำให้การฝึกฝนและการเรียนรู้ทักษะการพูดของผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จ ผู้เรียนจึงไม่สามารถสื่อสารได้ อาจเกิดจากการกลัวเสียหน้า อาย และระแวงคู่สนทนา และเลือกที่จะไม่พูด จึงทำให้เสียโอกาสที่จะได้รับประสบการณ์ชีวิต

ในหลายๆ มหาวิทยาลัยได้มีระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ได้เล็งเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ วัฒนธรรมและสังคม เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงคุณค่าของภาษา โดยได้มีการกำหนดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นระดับชั้น ซึ่งประกอบด้วย ชั้นพื้นฐาน ชั้นกลาง และชั้นสูง หากนักศึกษาที่ไม่ผ่านทักษะชั้นพื้นฐาน นักศึกษาจะไม่สามารถศึกษาต่อในระดับชั้นกลาง และชั้นสูงได้ จากผลการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในรายวิชา การฟัง-การพูดเบื้องต้น รหัส 2108133 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 พบว่า ผลการศึกษาของนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจนัก และอีกหนึ่งปัญหาที่ได้จากรายงานผลการดำเนินการของรายวิชาพบว่า การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำ เมื่อมีการนำเสนอหน้าชั้นเรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษ นักศึกษามักกังวลการใช้หลักไวยากรณ์ จึงทำให้เกิดปัญหา เช่น ไม่กล้าแสดงออก ขาดความมั่นใจ และไม่เชื่อมั่นในตนเอง จากปัญหาที่พบในผู้เรียนส่วนใหญ่ คือผู้เรียนขาดความมั่นใจในการสนทนาภาษาอังกฤษ และไม่คอยมีส่วนร่วมในห้องเรียน [3] จะเห็นได้ว่า สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมาก

ฉะนั้นคณะผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และตระหนักถึงปัญหาและวิธีแก้ไขเพื่อให้นักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยมาวิเคราะห์ โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 2 ห้องจำนวน 46 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายห้องละ 23 คนโดยมีการสัมภาษณ์นักศึกษาทั้งสองกลุ่มจำนวน 6 คน โดยสุ่มแบบเจาะจงจากผลการศึกษาในรายวิชา การฟัง-การพูดเบื้องต้น (รหัสวิชา 2108133) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ และกลวิธีการแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เป็นคำถามแบบประเมินค่ามาตราและใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) [5] เป็นระดับการประเมิน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก
- 3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มีกลุ่มเป้าหมายจำนวน 40 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาเพศชาย 8 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และเพศหญิง 32 คน คิดเป็นร้อยละ 80 โดยเป็นกลุ่มเป้าหมายในการตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรภาษาอังกฤษศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาจำนวน 2 ห้อง ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายห้องละ 20 คน

1. ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 40 คน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	8	20
หญิง	32	80
รวม	40	100
อายุ		
18-20	38	95
21-23	2	5
รวม	40	100

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 20 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 80 อายุ 18-20 ปี ร้อยละ 95 และอายุ 21-23 ปี คิดเป็นร้อยละ 5

2. ปัญหาและอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษด้านจิตใจ

ปัญหาและอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษ

ด้านจิตใจ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 40 คน	
	\bar{x}	S.D.
1. นักศึกษาขาดความมั่นใจว่าคู่สนทนาไม่เข้าใจในสิ่งที่นักศึกษาพูด	3.43	0.98
2. นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษ	3.10	1.01
3. นักศึกษามีความกังวลในหลักไวยากรณ์	3.68	1.10
4. นักศึกษากังวลเมื่อต้องเป็นผู้เริ่มการสนทนาก่อน	3.65	1.05
5. นักศึกษาไม่กล้าสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษกับบุคคลอื่น	3.58	1.01
รวมด้านจิตใจ	3.48	1.02

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีปัญหาการพูดด้านจิตใจโดยรวมอยู่ในระดับ มาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 เมื่อพิจารณาจากปัญหาที่นักศึกษาพบมากที่สุดคือ มีความกังวลในหลักไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68

ตารางที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษด้านความรู้พื้นฐานของตัวนักศึกษา

ปัญหาและอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษ

ด้านความรู้พื้นฐานของตัวนักศึกษา	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 40 คน	
	\bar{x}	S.D.
1. นักศึกษาขาดการฝึกพูดภาษาอังกฤษกับอาจารย์และบุคคลอื่น	3.45	1.04
2. นักศึกษาไม่สามารถพูดให้คู่สนทนาของนักศึกษาเข้าใจได้	3.51	0.74
3. นักศึกษาไม่สามารถพูดในสิ่งที่นักศึกษาต้องการได้	3.30	0.91
4. นักศึกษาไม่มีโอกาสใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง	3.28	1.15
5. นักศึกษาไม่มีการพัฒนาตนเองในการพูดภาษาอังกฤษ	2.98	0.95
รวมด้านความรู้พื้นฐานของตัวนักศึกษา	3.30	0.95

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีปัญหาการพูดด้านความรู้พื้นฐานโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 เมื่อพิจารณาจากปัญหาที่นักศึกษาพบมากที่สุดคือ ไม่สามารถพูดให้คู่สนทนาของนักศึกษาเข้าใจได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51

ตารางที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษด้านสภาพแวดล้อม

ปัญหาและอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษ

ด้านสภาพแวดล้อม	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 40 คน	
	\bar{x}	S.D.
1. นักศึกษาขาดสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน	3.03	1.05
2. กิจกรรมส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยยังไม่เพียงพอ	2.95	0.93
3. อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษทั้งหมดในการสอนทักษะการพูด	2.60	1.19
4. นักศึกษาขาดโอกาสสนทนากับชาวต่างชาติ	2.15	1.12
5. ห้องปฏิบัติการทางภาษามีไม่เพียงพอ	3.20	1.09
รวมด้านสภาพแวดล้อม	3.08	1.08

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีปัญหาการพูดด้านสภาพแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาจากปัญหาที่นักศึกษาพบมากที่สุดคือ นักศึกษาขาดโอกาสสนทนากับชาวต่างชาติหรือเจ้าของภาษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63

ตารางที่ 5 ปัญหาและอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษด้านครูผู้สอน

ปัญหาและอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษ

ด้านครูผู้สอน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 40 คน	
	\bar{x}	S.D.
1. อาจารย์ผู้สอนพูดเร็วเกินไป ทำให้นักศึกษาจับใจความไม่ได้	3.15	1.00
2. อาจารย์ผู้สอนขาดการส่งเสริมให้นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	2.70	1.14
3. อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษทั้งหมดในการสอนทักษะการพูด	2.33	1.02
4. อาจารย์ผู้สอนขาดจิตวิญญาณความเป็นครูและไม่มีความกระตือรือร้น	2.18	1.20
5. อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชัดเจนในการแจกแจงวิธีการประเมินผล	2.40	1.15
รวมด้านครูผู้สอน	2.55	1.10

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีปัญหาการพูดด้านครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ปัญหาที่นักศึกษาแสดงความคิดเห็นมากที่สุดคือ อาจารย์ผู้สอนพูดเร็วเกินไป ทำให้นักศึกษาจับใจความไม่ได้

ตารางที่ 6 ปัญหาและอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษด้านครอบครัว

ปัญหาและอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษ

ด้านครอบครัว	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 40 คน	
	\bar{x}	S.D.
1. ผู้ปกครองไม่ส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษ	2.20	1.16
2. สมาชิกในครอบครัวไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้	3.05	1.32
3. ผู้ปกครองไม่มีการชมเชยเมื่อนักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษได้คะแนนดี	2.60	1.26
4. ผู้ปกครองไม่พึงพอใจหรือตำหนิเมื่อนักศึกษาไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้	2.15	1.12
5. ผู้ปกครองไม่มีการสอบถามเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ	2.58	1.30
รวมด้านครอบครัว	2.51	1.23

จากตารางที่ 2.5 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีปัญหาการพูดด้านครอบครัวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง หากแต่เพียงสมาชิกในครอบครัวไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 คือความคิดเห็นที่นักศึกษาพบมากที่สุดในด้านนี้

3. กลวิธีการแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 7 กลวิธีการแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษก่อนสนทนา

กลวิธีการแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ

ก่อนสนทนา	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 40 คน	
	\bar{x}	S.D.
1. นักศึกษาคิดไตร่ตรองทุกครั้งก่อนพูด	3.55	0.78
2. นักศึกษามีการผ่อนคลาย ไม่เครียด	3.35	0.86
3. นักศึกษามีการเรียบเรียงคำพูดก่อนเสมอ	3.35	1.00
4. นักศึกษามีการเตรียมบทพูดก่อนสนทนา	3.50	1.01
5. นักศึกษาคิดรวบรวมคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	3.58	0.98
รวมก่อนสนทนา	3.46	0.92

จากตารางที่ 7 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความเห็น เห็นด้วย ในการใช้กลวิธีการแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ ในช่วงก่อนสนทนา กลวิธีการแก้ปัญหานักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุด คือ มีการคิดรวบรวมคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนพูดเสมอ

ตารางที่ 8 กลวิธีการแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษระหว่างสนทนา

ระหว่างสนทนา	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 40 คน	
	\bar{x}	S.D.
1. นักศึกษาเปลี่ยนคำพูดไปตามบริบท	3.35	0.83
2. นักศึกษาใช้คำศัพท์ง่ายๆ หรือคุ้นชินในการพูด	3.75	0.95
3. นักศึกษามีความมั่นใจในการพูด	3.28	0.93
4. นักศึกษาระมัดระวังกับหลักไวยากรณ์และคำศัพท์ในการพูด	3.40	1.01
รวมระหว่างสนทนา	3.44	0.07

จากตารางที่ 8 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความเห็น ไม่แน่ใจ ในการใช้กลวิธีการแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษในช่วงระหว่างสนทนาโดย กลวิธีการแก้ปัญหานักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุดคือ นักศึกษาใช้คำศัพท์ง่ายๆ หรือคุ้นชินในขณะที่พูด

ตารางที่ 9 กลวิธีการแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษหลังสนทนา

หลังสนทนา	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 40 คน	
	\bar{x}	S.D.
1. นักศึกษาพยายามแก้ไขปรับปรุงในสิ่งที่เคยพูดผิด	3.78	0.97
2. นักศึกษาให้กำลังใจตนเองในการพูดภาษาอังกฤษอยู่เสมอ	3.55	1.11
3. นักศึกษามีการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ	3.68	0.86
4. นักศึกษามีการทบทวนบทสนทนาอยู่เสมอ	3.55	0.81
5. นักศึกษามีการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆตลอดเวลา	3.58	0.87
รวมหลังสนทนา	3.64	0.92

จากตารางที่ 9 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีความเห็น เห็นด้วย ในการใช้กลวิธีการแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ ในช่วงหลังสนทนา กลวิธีการแก้ปัญหานักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุดคือ นักศึกษาพยายามแก้ไขปรับปรุงในสิ่งที่เคยพูดผิด

การอภิปรายผลและสรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา คณะผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลเป็นรายด้านดังนี้

1. ปัญหาและอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษ

1.1 ด้านจิตใจ

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาด้านจิตใจในระดับมาก และปัญหาที่พบมากที่สุด คือ มีความกังวลในหลักไวยากรณ์และมีความกังวลเมื่อต้องเป็นผู้เริ่มสนทนา สาเหตุเกิดจากระบบการศึกษาไทยที่มีการเน้นหลักไวยากรณ์เป็นบรรทัดฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ ไวยากรณ์เปรียบเสมือนโครงของบ้านที่เป็นฐานสำคัญของทักษะการสื่อสารฟังพูด อ่านและเขียน อันเป็นจุดมุ่งหมายหลักทั่วไปของการเรียนภาษาต่างประเทศรวมทั้งภาษาอังกฤษด้วย [4] สะท้อนให้เห็นว่า

นักศึกษาไทยส่วนใหญ่ไม่กล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษเพราะมีความกังวลในหลักไวยากรณ์ ส่งผลให้นักศึกษาไม่สามารถที่จะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเองได้

1.2 ด้านความรู้พื้นฐาน

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาด้านความรู้พื้นฐานในระดับปานกลาง และปัญหาที่พบส่วนใหญ่เกิดจากคำศัพท์น้อย คิดคำศัพท์ไม่ออก จึงทำให้นักศึกษาขาดความมั่นใจ เบื่อและไม่อยากมีส่วนร่วมในการพูดภาษาอังกฤษ [3] เช่น เมื่อมีกิจกรรมในชั้นเรียน นักศึกษาไม่ให้ความสนใจและไม่อยากเข้าร่วมกิจกรรม เนื่องจากความรู้พื้นฐานของนักศึกษามีไม่เพียงพอ ปัญหาเหล่านี้จึงส่งผลกระทบต่อนักศึกษาเป็นอย่างมาก

1.3 ด้านสภาพแวดล้อม

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาด้านสภาพแวดล้อมในระดับปานกลาง และปัญหาที่พบส่วนใหญ่เกิดจากการที่นักศึกษาเรียนแคในตำราเป็นภาษาอังกฤษและครูผู้สอนไม่ได้เป็นเจ้าของภาษา จึงขาดโอกาสสนทนากับชาวต่างชาติหรือเจ้าของภาษาเพราะสภาพแวดล้อมของนักศึกษามีชาวต่างชาติหรือเจ้าของภาษาน้อยมาก สะท้อนให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมถือว่าเป็นปัญหาอย่างหนึ่งในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา และทำให้นักศึกษาขาดโอกาสที่จะพูดภาษาอังกฤษ อีกทั้งผู้เรียนไม่ได้นำภาษาอังกฤษมาใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่คนไทยเรียนเป็นภาษาสากลหรือต่างประเทศไม่ใช่ภาษาที่สอง [1]

1.4 ด้านครูผู้สอน

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาด้านครูผู้สอนในระดับน้อย และปัญหาที่พบส่วนใหญ่เกิดจากการที่อาจารย์ผู้สอนพูดเร็วเกินไปทำให้นักศึกษาจับใจความไม่ได้ และปัญหารองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนขาดการส่งเสริมและกระตุ้นให้นักศึกษาพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนและไม่มีสื่อการสอนที่ดึงดูดความสนใจของนักศึกษา [2] อีกทั้งเวลาที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษมีจำกัดและส่วนใหญ่ถูกใช้ในการสอนทักษะอื่นที่เห็นว่าจำเป็นกว่าเช่น หลักในการใช้ไวยากรณ์และการอ่านภาษาอังกฤษ

1.5 ด้านครอบครัว

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษด้านครอบครัวในระดับปานกลาง และปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากสมาชิกในครอบครัวไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ จะเห็นได้ว่าการอาศัยอยู่ในครอบครัวที่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ จะทำให้นักศึกษามีปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษและเป็นปัญหาที่เด็กไทยประสบมาตลอด ซึ่งทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่นักศึกษาไทยมีปัญหามากที่สุด แม้ว่าประเทศไทยจะให้ความสำคัญกับการศึกษาภาษาอังกฤษมาโดยตลอด [2]

2. กลวิธีในการแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ

2.1 ก่อนสนทนา กลวิธีในการแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ในช่วงก่อนการสนทนา นักศึกษาจะมีกลวิธีในการแก้ปัญหาสูงสุดคือ การคิดรวบรวม

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และผ่อนคลาย ไม่เครียด เพื่อที่จะไม่กดดันตัวเอง

2.2 ระหว่างสนทนา กลวิธีที่นักศึกษาใช้ในการแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษในช่วงระหว่างการสนทนา คือนักศึกษามีวิธีแก้ปัญหาการพูดโดยใช้คำศัพท์ง่ายๆ หรือคุ้นชินในการพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน อาจารย์ หรือชาวต่างชาติ และอีกหนึ่งกลวิธีที่นักศึกษาใช้ในการแก้ปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษคือ นักศึกษาพยายามเปลี่ยนคำพูดไปตามบริบท เพื่อให้การสนทนาไหลลื่นเป็นไปตามธรรมชาติ

2.3 หลังสนทนา กลวิธีในการแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษในช่วงหลังการสนทนา นักศึกษาจะมีกลวิธีในการแก้ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ คือนักศึกษาพยายามแก้ไขปรับปรุงในสิ่งที่เคยพูดผิด หรือทบทวนการใช้คำศัพท์และหลักไวยากรณ์

ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งหาแรงบันดาลใจหรือสิ่งจูงใจเพื่อกระตุ้นการฝึกพูดภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียนและในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ก็ศึกษาให้กำลังใจตัวเองบ่อยครั้งในพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อแนวทางการแก้ไขปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ

จากแบบสัมภาษณ์คณะผู้วิจัยพบว่า ปัญหาที่นักศึกษาพบมากที่สุด คือ ขาดความรู้ด้านคำศัพท์ มีความกังวลในหลักไวยากรณ์ และขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ส่งผลให้นักศึกษาไม่กล้าแสดงออกที่จะพูดภาษาอังกฤษ เพราะมีความกังวลและกลัวเพื่อนในชั้นเรียนหรือคู่สนทนาไม่เข้าใจในสิ่งที่ตนพูด กลัวเพื่อนล้อ และหัวเราะ นักศึกษาจึงแก้ปัญหาโดยการท่องคำศัพท์ ดูภาพยนตร์และฟังเพลงภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ เสริมสร้างความมั่นใจในตนเอง อีกทั้งนักศึกษายพยายามฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการพูดเลียนแบบเจ้าของภาษาตามบทพูดในภาพยนตร์หรือเนื้อหาของเพลง เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน และพยายามพูดภาษาอังกฤษทุกครั้งเมื่อมีโอกาส กลวิธีแนวทางการปฏิบัติและการแก้ปัญหาเหล่านี้ คณะผู้วิจัยเห็นว่า สามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ และเพิ่มความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เมื่อนักศึกษามีทักษะด้านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น โดยเฉพาะทักษะการพูด ทำให้นักศึกษามีความมั่นใจ ลดความวิตกกังวลและกล้าที่จะแสดงออกในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาโดยสรุปของการศึกษาค้นคว้านี้ ชี้ให้เห็นปัญหาและอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยปัญหาหลักส่วนใหญ่มาจากตัวนักศึกษาเอง เช่น นักศึกษามีความกังวลในหลักไวยากรณ์เมื่อต้องเป็นผู้เริ่มสนทนา สาเหตุเกิดจากนักศึกษามีคำศัพท์น้อยและคิดคำศัพท์ไม่ออก จึงทำให้นักศึกษาไม่กล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษ อีกทั้งนักศึกษาไม่มีโอกาสที่จะสนทนาภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ ทำให้นักศึกษาไม่คุ้นชินกับสำเนียงของเจ้าของภาษา จึงส่งผลในด้านการเรียนของนักศึกษาที่ไม่สามารถจับใจความได้เมื่ออาจารย์ผู้สอนพูดเร็วเกินไป หรือไม่สามารถตอบโต้เมื่อมีการสนทนา ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาในฐานะที่ภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาที่สอง จึงทำให้ประชาชนในประเทศไทยและสมาชิกในครอบครัวไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ อีกทั้งครอบครัวไม่มีการชมเชยให้รางวัลเมื่อนักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษได้คะแนนดี ผู้เรียนจึงต้องอาศัยแรงจูงใจและความพยายามสูงในการฝึกภาษาอังกฤษ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องยาก ที่จะต้องฝึกฝนเพื่อให้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ การที่จะพูดภาษาอังกฤษได้ดีนั้นต้องอาศัยหลายๆปัจจัย เช่น มีความกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษ โดยไม่เน้นหลักไวยากรณ์ ท่องคำศัพท์ ดูภาพยนตร์และฟังเพลงภาษาอังกฤษ และพยายามนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งอาจารย์ผู้สอนและผู้ปกครองควรกระตุ้นความกระตือรือร้นของนักศึกษา และสนับสนุนหรือพูดให้กำลังใจเพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้นักศึกษาพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขภาษาอังกฤษของตนเองให้ดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] คีตา เยี่ยมขันติถาวร. (2557). เปลี่ยนมุมมองใหม่เพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. วารสารปัญญาวิวัฒน์, ปีที่ 5(ฉบับพิเศษ), 208-222.
- [2] ญัฐฐันรี ฤทธิรัตน์. (2557). ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย. รายงานการประชุมผลการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาครั้งที่ 15 ปี 2557. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- [3] วนิดา ดันดิษฐ์ชาวลวงศ์. (2556). การพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษ 1 โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาท สมมติเรื่อง Opinions ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการขายวิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลศรีย์น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- [4] ดวงกมล ฐิติเวส. (2554). ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในการสอน กฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- [5] ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2541). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: บริษัท อีระฟิล์มและ ไชเทกซ์ จำกัด